

گزارش «ایران» از امانتداران حقیقت در دنیای رنگارنگ رسانه

راویانی که کسی روایتشان نمی‌کند

گزارش

سمیه افشین فر

گروه اجتماعی

خبرنگاری، پیش از آنکه یک «شغل» باشد، یک بی‌قراری زنجیاست که فرد را وا می‌دارد تا در آستانه رویدادها و حوادث بایستد، تپش‌های قلب جهان را لمس کند و روایتگر دردها باشد. شغل خبرنگاری، پیش از آنکه یک حرفه باشد، یک «زیستن ناآرام» است؛ ترکیبی است از عشق، خشم، کنجکاوی و دردی که هرگز التیام پیدا نمی‌کند. نوشتن از این حرفه، حرکت روی لبه تیغ است؛ جایی که حقیقت، در میان غبار رخدادها، پنهان شده و خبرنگاران تنها کسانی هستند که وظیفه دارند آن را بیرون بکشند، حتی اگر به قیمت سوختن خودشان تمام شود. برای یک خبرنگار، صبح‌ها با آرامش آغاز نمی‌شود؛ روز با صدای لرزش گوشی یا هجوم سیل‌آسای خبرها در شبکه‌های اجتماعی شروع می‌شود. آنها اولین کسانی هستند که با جعبه‌ها، جنگ‌ها و بی‌عدالتی‌ها روبه‌رو می‌شوند و آخرین کسانی هستند که وقتی همه چیز تمام می‌شود، در خلوت خود با سنگینی همه چیزهایی که دیده‌اند، کلنجار می‌روند. چشمان آنها در میان بحرانا باز است. آن زمان که پشت دوربین یا لب‌تاپ می‌نشینند، تنها نیستند، آنها حامل رنج مادری هستند که در مدرسه شجره طیبه میناب فرزندان را از دست داده، صدای ضعیف کارگری هستند که با حقوق اندک‌ش امید را رزمه می‌کند، فریاد خاموش مردمی هستند که صدایشان در دنیای رسانه‌های رنگارنگ به جایی نمی‌رسد. شغلشان، بار امانتی سنگین را بر شانه‌هایشان گذاشته است آنها امانتداران حقیقت هستند. در کنار همه این شکوه‌ها، یک تنهایی عمیق هم هست، خبرنگاری، حرفه «فراموش شدن» است. آنها روایت می‌کنند، تحلیل می‌کنند و تصویر می‌سازند تا دیگران آگاه شوند، اما خودشان در سایه‌ها باقی می‌مانند. وقتی خبرنگارمشرمی‌شود، همه درباره موضوع، حرف می‌زنند، اما کسی نمی‌پرسد آن که این گزارش را تهیه کرده، چه مشکلاتی را پشت سر گذاشته تا این کلمات ساده را کنار هم بچیند؟ با این حال، خبرنگاری یک اعتیاد مقدس است. چون هیچ لذتی بالاتر از این نیست که بدانید یک گزارش یا یک پیگیری مداوم،

توانسته است تغییری ایجاد کند؛ حتی اگر آن تغییر در حد باز شدن گره از کار یک انسان درمانده باشد. همین یارقه‌های کوچک امید است که باعث می‌شود خبرنگاران، با وجود تمام زخم‌ها، باز هم فردا به میدان برگردند. چون خبرنگاری یعنی درک این نکته که دنیا، بی‌رحم است و آنها در این دنیای بی‌رحم، تنها ابزاری برای ثبت انسانیت هستند. اما امسال روز خبرنگار با همه روزهای گذشته فرق می‌کند. محمدرضا نوروزپور معاون امور رسانه‌ای و تبلیغات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در یادداشتی روز خبرنگار امسال را توصیف کرده است: «روز خبرنگار امسال در حالی فرا می‌رسد که جامعه رسانه‌ای ایران، یکی از دشوارترین و در عین حال پرافتخارترین دوره‌های فعالیت حرفه‌ای خود را پشت سر گذاشته است؛ از جنگ ۱۲ روزه تا جنگ رمضان، از شهادت رهبر معظم انقلاب و جمعی از فرماندهان، دانشمندان، مردم بی‌گناه و اصحاب رسانه تا ایستادگی کم‌نظیر ملت ایران در برابر تجاوز آمریکا و رژیم صهیونیستی. در این روزهای سخت، خبرنگاران، عکاسان، تصویربرداران، دبیران، سردبیران و دیگر فعالان رسانه‌ای کشور، همبای مردم در میدان ماندند. آنان زیر آسمان ناامن، در مراکز درمانی، میان آوارها، در کنار خانواده‌های داغدار، در آیین‌های

باشکوه وداع و تشییع رهبر شهید و سایر شهدای جنگ رمضان و در متن زندگی جاری مردم، مسئولیت «روایت ایران» را بر دوش کشیدند؛ می‌شود خبرنگاران، با وجود تمام زخم‌ها، باز هم فردا به میدان برگردند. چون خبرنگاری یعنی درک این نکته که دنیا، بی‌رحم است و آنها در این دنیای بی‌رحم، تنها ابزاری برای ثبت انسانیت هستند. اما امسال روز خبرنگار با همه روزهای گذشته فرق می‌کند. محمدرضا نوروزپور معاون امور رسانه‌ای و تبلیغات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در یادداشتی روز خبرنگار امسال را توصیف کرده است: «روز خبرنگار امسال در حالی فرا می‌رسد که جامعه رسانه‌ای ایران، یکی از دشوارترین و در عین حال پرافتخارترین دوره‌های فعالیت حرفه‌ای خود را پشت سر گذاشته است؛ از جنگ ۱۲ روزه تا جنگ رمضان، از شهادت رهبر معظم انقلاب و جمعی از فرماندهان، دانشمندان، مردم بی‌گناه و اصحاب رسانه تا ایستادگی کم‌نظیر ملت ایران در برابر

خبرنگاری سبک زندگی است

کار روزنامه‌نگاری و خبرنگاری، پویژه در محیط‌های پرتنش، یکی از سخت‌ترین و در عین حال حیاتی‌ترین مشاغل دنیاست. بسیاری از خبرنگاران به شکل پروژه‌ای یا با قراردادهای موقت و بدون بیمه کار می‌کنند. این وضعیت باعث می‌شود آنها در برابر کارفرما بسیار آسیب‌پذیر باشند، مریم دو سالی است که خبرنگاری را در یکی از خبرگزاری‌های معتبر شروع کرده است اما بیمه ندارد، او می‌گوید: «در اکثر کشورها، میانگین حقوق خبرنگاران نسبت به استرس و ساعات کاری نامنظم‌شان بسیار پایین است. بسیاری از آنها برای گذران زندگی ناچار به داشتن شغل دوم هستند، از صبح تا بعد از ظهر مدام در حال رفت و آمد هستیم، اما حواقمان بسیار کم است به

همین دلیل است که بیشتر خبرنگاران جوان ترجیح می‌دهند به جای کار خبری جذب روابط عمومی‌ها شوند. «خبرنگاران مدام با اخبار تلخ، بحران‌ها، جنگ‌ها، و رنج انسان‌ها در ارتباط هستند، روانشناسان معتقدند شنیدن و دیدن مداوم اخبار ناگوار به مرور باعث بروز افسردگی و استرس‌های پس از سانحه در خبرنگاران می‌شود. با این اوصاف بسیاری از خبرنگاران معتقدند خبرنگاری یک شغل نیست، یک سبک زندگی است. اما بسیاری از این افراد وقتی این سبک زندگی با بی‌مهری، ناامنی و نادیده گرفته شدن همراه می‌شود، دچار فرسودگی می‌شوند. به همین دلیل بسیاری از خبرنگاران پس از سال‌ها کار، نه به دلیل کمبود عشق به حرفه‌شان، بلکه به دلیل خستگی مزمن ناشی از جنگیدن برای ساده‌ترین حقوق خود، ناچار به تغییر مسیر می‌شوند. حسین سال‌ها کار خبری انجام داده و امروز با اینکه کارمند روابط عمومی است، اما همچنان خودش را خبرنگار می‌داند

او می‌گوید: «خبرنگاری شغلی ۲۴ ساعته است دائم باید حواست به اخبار باشد، ثبات شغلی هم که ندارد، باید می‌توانستم از پس هزینه‌های خانواده بر بیایم برای همین کاری که عاشقش بودم را ترک کردم و برای رسیدن به ثبات شغلی در روابط عمومی را انتخاب کردم.»

مرز باریک خبر و خطر

لیلی خرسند، روزنامه‌نگار باسابقه در حوزه ورزش، درباره دشواری‌های کار خبر در یک سال گذشته می‌گوید: «از خرداد سال گذشته تا امروز، جامعه خبری ما درگیر چالش‌هایی بود که شاید کمتر قشری به این گستردگی تجربه‌اش کرده است. در یک سال گذشته برخلاف مشاغل که امکان دور ماندن از فضای تنش‌زا را داشتند، خبرنگاران در کنار کادر درمان و نیروهای امدادی، خط مقدم هر رویداد بودند.» او توضیح می‌دهد: «تفاوت جنگ‌های امروزی مثل جنگ تحمیلی آمریکا و دشمن صهیونی علیه ایران با گذشته مثل جنگ تحمیلی عراق علیه ایران در این است که دیگر خبری از تفکیک میدان نبرد و امنیت خانه نیست؛ همه چیز در هم تنیده شده است. یعنی خبرنگار امروز، در حالی که عزیزترین هایش در معرض خطر هستند، باید از همان محله و از میان همان دردها، خبر تهیه کند.»

خرسند با اشاره به تفاوت بنیادین شرایط فعلی

معاون امور رسانه‌ای و تبلیغات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: در این روزهای سخت، خبرنگاران، عکاسان، تصویربرداران، دبیران، سردبیران و دیگر فعالان رسانه‌ای همبای مردم در میدان ماندند. آنان زیر آسمان ناامن، در مراکز درمانی، میان آوارها، در کنار خانواده‌های داغدار، در آیین‌های باشکوه وداع و تشییع رهبر شهید و سایر شهدای جنگ رمضان و در متن زندگی جاری مردم، مسئولیت «روایت ایران» را بر دوش کشیدند؛ می‌شود خبرنگاران، با وجود تمام زخم‌ها، باز هم فردا به میدان برگردند. چون خبرنگاری یعنی درک این نکته که دنیا، بی‌رحم است و آنها در این دنیای بی‌رحم، تنها ابزاری برای ثبت انسانیت هستند. اما امسال روز خبرنگار با همه روزهای گذشته فرق می‌کند. محمدرضا نوروزپور معاون امور رسانه‌ای و تبلیغات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در یادداشتی روز خبرنگار امسال را توصیف کرده است: «روز خبرنگار امسال در حالی فرا می‌رسد که جامعه رسانه‌ای ایران، یکی از دشوارترین و در عین حال پرافتخارترین دوره‌های فعالیت حرفه‌ای خود را پشت سر گذاشته است؛ از جنگ ۱۲ روزه تا جنگ رمضان، از شهادت رهبر معظم انقلاب و جمعی از فرماندهان، دانشمندان، مردم بی‌گناه و اصحاب رسانه تا ایستادگی کم‌نظیر ملت ایران در برابر

تجاوز آمریکا و رژیم صهیونیستی. در این روزهای سخت، خبرنگاران، عکاسان، تصویربرداران، دبیران، سردبیران و دیگر فعالان رسانه‌ای همبای مردم در میدان ماندند. آنان زیر آسمان ناامن، در مراکز درمانی، میان آوارها، در کنار خانواده‌های داغدار، در آیین‌های باشکوه وداع و تشییع رهبر شهید و سایر شهدای جنگ رمضان و در متن زندگی جاری مردم، مسئولیت «روایت ایران» را بر دوش کشیدند

بشری

حقیقت رایگان به دست نمی‌آید

خبرنگاری، حرفه روزهای معمولی نیست، حرفه روزهای سخت است. انکار تقدیر این حرفه با بحران، حادثه، سوگ و التهاب گره خورده است. خبرنگار وقتی بیشتر دیده می‌شود که جهان از مدار عادی خارج شده باشد، وقتی آریزها بلندتر از موسیقی‌ا‌ند، وقتی تیترها بوی باروت می‌دهند، وقتی مردم بیش از هر زمان دیگری به حقیقت نیاز دارند. یک سال گذشته، برای خبرنگاران، سالی از جنس آزمون بود. دو جنگ را از سر گذراندیم که سایه‌شان بر زندگی، روان و معیشت مردم سنگینی کرد. در کنار آن، فشارهای اقتصادی، تنگ‌تر شدن دایره معاش و فرسودگی ناشی از کار مداوم، بار دیگری بود که بر دوش خبرنگاران نشست. آنها باید هم شاهد رنج مردم می‌بودند و هم راوی آن، نگران نان خود و هم صدای کسانی که ناشان کوچک‌تر شده است. خبرنگار، شغلش دیدن است، دیدن آنچه دیگران از کنارش عبور می‌کنند. شنیدن صدایی که در هیاهوی اخبار کم می‌شود و ثبت حقیقتی که ممکن است فردا به دست فراموشی سپرده شود. او راوی غم‌هاست، روایتگر شادی‌ها، شاهد شکست‌ها و امیدها. اما تناقض تلخ ماجرا اینجاست که کمتر کسی از خود او می‌پرسد: حال

راوی چگونه است؟

در میان انبوه گزارش‌ها، گفت‌وگوها و خبرها، زندگی خود خبرنگار اغلب به حاشیه رانده می‌شود. اضطراب‌هایش تیتز نمی‌شوند، خستگی‌هایش سوژه نیستند، دغدغه‌های معیشتی‌اش خبر فورج محسوب نمی‌شوند و فرسودگی روحی‌اش در هیچ بولتنی منتشر نمی‌شود. او روایت می‌کند، اما روایت نمی‌شود. روز خبرنگار، فقط روز تیریک گفتن به صاحبان قلم و دوربین ضبط صوت نیست، فرصتی است برای به یاد آوردن اینکه حقیقت، همیشه رایگان به دست نمی‌آید. پشت هر خبر، ساعت‌ها جست‌وجو، نگرانی، مسئولیت و گاه از خودگذشتگی خوابیده نباشد، بسیاری از رنج‌ها دیده نمی‌شوند، بسیاری از شادی‌ها ثبت نمی‌شوند و بسیاری از حقیقت‌ها در سکوت دفن خواهند شد. شاید بزرگ‌ترین مطالبه خبرنگاران، نه تقدیرهای مناسبتی، که امنیت شغلی، آرامش معیشتی و احترام حرفه‌ای باشد. جامعه‌ای که از خبرنگار انتظار دارد در سخت‌ترین روزها کنار مردم بایستد، باید در روزهای سخت او نیز کنارش بایستد. روز خبرنگار، یادآور این حقیقت است که راویان رنج مردم، خود نیز رنج‌هایی دارند که کمتر کسی روایتشان می‌کند. و شاید مهم‌ترین ادای دین به این حرفه، شنیدن صدای همان کسانی باشد که سال‌ها صدای دیگران بوده‌اند.

ایران زمین

فرماندار بندرخمیر، روند بازسازی نقاط آسیب‌دیده و ناکامی دشمن در توقف حمل‌ونقل جنوب را تشریح کرد

حمله ناکام دشمن به شریان ترانزیتی جنوب

عملیات بازسازی کامل پل‌ها و محورهای ارتباطی طی دو ماه آینده به پایان می‌رسد

گزارش

بی‌تا میرعظیمی

گروه آبرو زمین

حمله دشمن به شش نقطه از محورهای راهبردی و پل‌های ارتباطی شهرستان بندرخمیر، تلاشی هدفمند برای ایجاد اختلال در یکی از مهم‌ترین کریدورهای حمل‌ونقل جنوب کشور بود؛ مسیری که هرمزگان را به استان‌های فارس، بوشه‌رو فلات مرکزی متصل کرده و روزانه پذیرای عبور ۱۳ تا ۱۵ هزار دستگاه خودرو و حجم قابل توجهی از جابه‌جایی کالا، مسافر و ترانزیت است. در این حمله تروریستی، پل گریوه در محور بندرعباس– بندرخمیر– لار، پل محدوده لاتیدان (کلمتلی) در مسیر برگشت، دو پل محور کهورستان– لار، پل نیمه‌کاره محور بندرخمیر–کشار–بندرعباس و پل روستای مارو هدف حمله دشمن قرار گرفتند؛ زیرساخت‌هایی که هر یک حلقه‌ای از شبکه ارتباطی غرب هرمزگان به شمار می‌روند. با این حال، طبق گفته فرماندار بندرخمیر، فعال‌سازی فوری ستاد مدیریت بحران، استقرار میدانی مسئولان، ایجاد مسیرهای جایگزین و ایمن‌سازی نقاط آسیب‌دیده ظرف چند ساعت، مانع از توقف جریان تردد و فعالیت‌های اقتصادی شد. عملیات بازسازی نیز همزمان با مدیریت بحران آغاز شد و اکنون با مشارکت وزارت راه و شهرسازی، دستگاه‌های اجرایی و بخش خصوصی در هر شش نقطه ادامه دارد. استمرار فعالیت بنادر، حمل‌ونقل، صادرات، واردات و خدمات عمومی نشان می‌دهد که با وجود آسیب به زیرساخت‌ها، چرخه اقتصادی و ارتباطی این شهرستان راهبردی بدون وقفه به کار خود ادامه داده است.

«مراد زرهی» فرماندار بندر خمیر در گفت‌وگو با «ایران» و با تشریح ابعاد این حادثه تروریستی اظهار کرد: «دشمن متجاوز، شش نقطه از محورهای راهبردی شهرستان بندرخمیر را که نقش مهمی در اتصال استان هرمزگان به استان‌های فارس، بوشهر و سایر مناطق کشور دارند، هدف حمله قرار داد. این مسیرها از مهم‌ترین محورهای ترانزیتی جنوب کشور محسوب می‌شوند و بخش قابل‌توجهی از جابه‌جایی کالا، مسافر، ترانزیت و ارتباط با بنادر

بدون وقفه ادامه دارد، شناورها در حال ارائه خدمات هستند و صیادان نیز بدون محدودیتی به فعالیت خود ادامه می‌دهند؛ موضوعی که نشان می‌دهد تلاش دشمن برای ایجاد اختلال در اقتصاد منطقه ناکام مانده است.» فرماندار بندرخمیر، مهم‌ترین دستاورد مدیریت این بحران را حفظ آرامش عمومی، استمرار خدمات‌رسانی و جلوگیری از تحقق اهداف دشمن عنوان کرد و گفت: «هدف اصلی دشمن، ایجاد ناامنی، اختلال در زندگی مردم، آسیب به معیشت خانوارها و ایجاد فشار اقتصادی بود، اما با همدلی مردم، حضور میدانی مسئولان و آمادگی کامل دستگاه‌های اجرایی، این اهداف محقق نشد.» طبق گفته این مقام مسئول، «دشمن که در میدان نبرد زیرساخت‌های اقتصادی، مسیرهای ارتباطی و حتی شناورهای بخش خصوصی، فشار بیشتری بر مردم وارد کند، اما این اقدامات بیش از هر چیز بیانگر ناکامی و استیصال اوست.» زرهی تأکید کرد: «اقتدار نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران، همراهی مردم و انسجام ملی مهم‌ترین سرمایه کشور برای عبور از شرایط دشوار است. تجربه حادثه بندرخمیر نیز نشان داد که مردم با حفظ آرامش، همکاری با مسئولان و اعتماد به مدیریت بحران، اجازه ندادند اهداف دشمن محقق شود.» فرماندار بندرخمیر در پایان با قدردانی از همراهی مردم شهرستان گفت: «همه مسئولان در سطوح مختلف دولت، استان و شهرستان با تمام ظرفیت در کنار مردم حضور دارند و روند بازسازی زیرساخت‌های آسیب‌دیده با سرعت و قدرت ادامه دارد.» وی تأکید کرد: «دو آستانه هفته دولت، پروژه‌های متعددی در حوزه‌های عمرانی، خدماتی و توسعه‌ای آماده بهره‌برداری است و مسیر سازندگی و توسعه بندرخمیر با شتاب بیشتری دنبال خواهد شد تا این شهرستان با وجود همه تهدیدها، همچنان جایگاه راهبردی خود را در حمل‌ونقل، اقتصاد، تجارت و گردشگری کشور حفظ کند.»

همراهی مردم

نوطه دشمن را خنثی کرد

مراد زرهی با تأکید بر تداوم فعالیت‌های اقتصادی شهرستان تصریح کرد: «فعالیت‌های تجاری، بندری، صیادی و حمل‌ونقل به صورت کامل در جریان است. بنادر شهرستان فعال هستند، روند صادرات و واردات

بندر خمیر در مسیر ارتباطی بنادر شهید رجایی، شهید باهنر و دیگر بنادر استان هرمزگان با فلات

محورهای حیاتی بدون وقفه ادامه یابد. همزمان

نیز عملیات بازسازی اساسی پل‌ها و مسیرهای

تخریب‌شده آغاز شد.» وی با اشاره به روند بازسازی

اظهار کرد: «با دستور مستقیم وزیرراه و شهرسازی و

حضور میدانی مدیران و کارشناسان وزارتخانه، تمامی

ظرفیت‌های تخصصی برای بازسازی این مسیرها به

کار گرفته شد. علاوه بر دستگاه‌های اجرایی، بخش

خصوصی نیز در اجرای پروژه‌ها مشارکت فعال دارد

و هم‌اکنون عملیات اجرایی در هر شش نقطه

آسیب‌دیده به صورت همزمان در حال انجام

است. بر اساس برنامه‌ریزی انجام‌شده، تمامی

پیش‌بینی می‌شود عملیات بازسازی کامل

این پل‌ها و محورهای ارتباطی طی حدود دو

ماه آینده به پایان برسد.»

این مقام مسئول با بیان اینکه

انتخاب بندرخمیر از سوی دشمن

تصادفی نبوده است، گفت: «این

شهرستانی یکی از مهم‌ترین

گره‌های حمل‌ونقل و

ترانزیت جنوب کشور

است.» وی افزود: «ظرفیت‌های اقتصادی بندرخمیر

تنها به موقعیت جغرافیایی محدود نمی‌شود. وجود

در طول مدیریت بحران، بازار شهرستان از ثبات کامل برخوردار بود و با برنامه‌ریزی قرارگاه امنیت غذایی، همکاری اصناف و نظارت مستمر دستگاه‌های مسئول، نیازهای مردم به طور کامل تأمین شد. همچنین هیچ‌یک از پروژه‌های عمرانی، خدماتی و توسعه‌ای شهرستان متوقف نشد و روند اجرای به طور کامل تأمین شد.

همچنین

هیچ‌یک از

پروژه‌های

عمرانی،

خدماتی و

توسعه‌ای

شهرستان

متوقف نشد

و روند اجرای

طرح‌های

عمرانی

مطابق برنامه

ادامه پیدا کرد

«عبدالرضا م.» یکی از رانندگان باسابقه کامیون در بندرخمیر، با اشاره به نگرانی‌های اولیه پس از هدف قرار گرفتن پل‌های ارتباطی این شهرستان به «ایران» گفت: «در ساعات اول

حمله دشمن، دغدغه اصلی همه رانندگان، احتمال توقف جریان حمل‌ونقل و اختلال

در جابه‌جایی کالا بود، اما با اقدام سریع دستگاه‌های اجرایی و ایجاد مسیرهای کنارگذر،

تردد در کوتاه‌ترین زمان ممکن از سر گرفته شد.» این راننده ۵۹ ساله با محکوم کردن حمله

دشمن به زیرساخت‌های اقتصادی و معیشتی مردم، افزود: «جاده‌ها و پل‌ها فقط مسیر

عبور خودروها نیستند، بلکه شریان‌های حیاتی اقتصاد منطقه و کشور به شمار می‌روند و

آسیب به آنها، زندگی مردم و فعالیت‌های اقتصادی را هدف قرار می‌دهد.» عبدالرضا تأکید

کرد: «همکاری و همراهی مردم با دولت و دستگاه‌های مسئول، باعث شد برنامه دشمن

برای ایجاد اختلال در حمل‌ونقل، تجارت و معیشت مردم محقق نشده و روند فعالیت‌های

اقتصادی با قدرت ادامه پیدا کند.»